

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie z zażalenia

G.T.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2023r.

wniosku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 12 maja 2023r., sygn. akt II Kp 1235/22,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w K. nie jest zasadny.

Jak wynika z akt, przedmiotem rozstrzygania w niniejszej sprawie jest zażalenie G.T. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w T. z dnia 14 lipca 2022r. o odmowie wszczęcia śledztwa. Postępowanie dotyczy zarzutu stawianego sędziemu Sądu Okręgowego w K. a dotyczącego prowadzenia postępowania wykonawczego.

Na wstępie niniejszych rozważań zauważyć należy, że postawiony zarzut nie dotyczy sędziego orzekającego w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy. Sędzia, któremu stawiane są zarzuty, nie jest też zwierzchnikiem żadnej z osób wyznaczonych do rozpoznania sprawy. Nie ma zatem żadnych podstaw do

uznania, że istnieją podstawy do przekazania tego postępowania innemu sądowi równorzędnemu.

Co więcej, w zaistniałym układzie procesowym, wątpliwe jest, aby dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiało za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, nawet gdyby dotyczyła ona sędziego zatrudnionego w sądzie właściwym. W ocenie Sądu Najwyższego sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego, nie oznacza automatycznie konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k. poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów orzekających w określonym okręgu sądowym. W tym wypadku najistotniejsze byłoby to, że stawiane sędziemu zarzuty mają charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą (w tym wypadku nawet nie orzeczniczą) i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne o to samo zachowanie.

Okoliczności, na które powołuje się Sąd we wniosku, mają wyłącznie charakter odwołujący się do postawy skarżącego w prowadzonych z jego udziałem sprawach, w tym również powoływania się na wpływy w szeroko rozumianym wymiarze sprawiedliwości, a także faktu wykonywania zawodu adwokata w okręgu [...]. Żadna z tych okoliczności nie stanowi podstawy do wyłączenia od rozpoznania całego sądu, a ewentualnie konkretnych osób (powoływanie się na znajomość z czasów studiów).

Zwrócić tu przede wszystkim należy uwagę na fakt, że czynności związane z rozpoznaniem wniosków składanych w Sądzie Rejonowym w trybie art. 42§2 k.p.k. toczą się od blisko roku. W tym czasie nie dostrzegano potrzeby sięgania do procedury wskazanej w art. 37 k.p.k. Po tak długim czasie zatem, sprawę należy zakończyć przed Sądem właściwym do jej rozpoznania i, jak wydaje się, nie ma przeszkód, aby uczynił to Sędzia prowadzący obecnie sprawę.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

(Z.K.)

[f.n]

